

J E L A A T S T E S C H U T .

Als je naar beven ging moest je door vele sluisen, steeds praatte je er over als je thuis was.

Eerst in het Panamakanal toen je op zee veer als keksmaat fijn was het als je weer thuis kwam en ik je afhaalde, ik werkte toen bij een stuwadeer, waar jouw schip altijd afmeerde, ik was dikwijls de eerste die je begroette en het was fijn zo, ik kreeg een flesje bier van je, dat had je voor mij bewaard, ik nam dat mee waar je geen inveerrechten op wou betalen. Iedereen was blij dat je er weer was, van groot tot klein. Je brieven waren altijd een prettige afwisseling, met tekeningen van de personen waar je het over had, iedere brief een verhaal op zich zelf.

En dan je sterke verhalen, wat je meemaakte in die vreemde verre landen waar je geweest was.

Ik wist het wel, ik heb vroeger ook gevaren, maar het was zo leuk het ook eens van een ander te horen.

Soms was ik wel eens jaloers op je, want toen ik ging varen was het een puur breedvraagstuk, maar voor jou was dat niet nodig, natuurlijk je moet om te kunnen leven en eten, want, geef ons heden ons dagelijks breed en vergeef ons onze schulden, dat telt niet meer, je moet er keihard voor werken en dat is maar goed ook, des te harder er gewerkt wordt des te minder wordt er gebeden.

Het comunisme bleeit daar waar armoede heerst, het geloof bleeit op met de armoede, hij die eren heeft om te horen, hij here. Maar we hadden het over jou, toen je nog leefde en we gelukkig waren, al wisten we het niet.

Weet je nog dat je weer eens een hele tijd thuis was en niets uitvoerde, dat ik tegen je zei toen we gingen eten: "Jongen zou niet eens bidden voor het eten".

Je zei toen: "Heee dat doen we toch nooit".

En ik zei tegen je: "Kerel je moet toch iemand danken dat je te eten hebt".

Je begreep het en toen was het weer goed.

Natuurlijk je hebt ook wel eens slaag gehad, maar god jongen vergeef het me, ik ben ook niet als vader geboren en verdend geloof me het is een verschrikkelijk moeilijk beroep, ook al is het een vrij beroep, je kan er geen examen voor doen, alleen als je als vader deed gaat, krijg je recenties goede of slechte, maar dan heeft het niet meer.

Oordeel niet opdat jij niet geoordeeld wordt.

Ik spring van de hak op de hak, maar zo ben ik nu eenmaal je ziet het met die bijbelspreuken er tussen door.

Net een keekboek vol recepten, recepten voor alle dag, recepten voor de Zondag, recepten voor feestdagen en als je die recepten goed leest voor je ze gaat gebruiken of klaarmaken heb je er nog succes mee ook.

Het mag niet, maar toch doe ik het, ik weet, ik geef het goede voorbeeld niet daarmee, wat ik als vader moet geven.

Maar ik zie alle geestelijken als conferanciers van onze lieve Heer, als zij na de zondagdienst thuishomen dan zijn zij maar wat trots als gezegd wordt je hebt vandaag weer zo goed gepreikt, ik weet zeker dat, als zij voor het eten, naar de W.C gaan en handen wassen, in de spiegel kijken en denken of halfluid zeggen IK was weer goed vandaag.

Ik dwaal weer af, we hadden het over sluisen als je stroomopwaarts ging de Rijn op, ik weet het steeds wachten voor de sluis tot je naar binnen kan en dan schuiften, wrijfheutjes houden, draden verzetten en weer eruit omhoog naar de volgende sluis.

Nu ben ik gisteren bij je geweest, aan je graf, op je verjaardag en heb bloemen gebracht, ik zag de steen staan een hele grote kiezelsteen, net een zwerfkei zoals jij altijd was.

Nu staat die kei daar en zwerft niet meer net zo min als jij jongen, alleen je naam staat er ingebeiteld, je geboortejaar en het jaar dat je stierf, eenvoudig en mooi zoals jij was eenvoudig en mooi.

Ik ben toen neg even op een bank gaan zitten en keek over het kerkhof, het was er zo vredig en stil, ik hoorde de vogels zingen, de wind ruiste zachtjes in de henen en ineens zag ik de Kapel en zag wat ik bij het afscheid ook wel gezien had, maar toen niet tot mij doordrong.

Jongen die Kapel was jouw laatste sluis waar je doerging en wij waren er allemaal bij toen je geschut werd, de deuren openden zich, jij werd naar binnen gedragen, wij volgden, toen gingen de sluis-
~~deuren dicht, de sluiswachter, in dit geval dominee, deed de~~

handelingen die bij DIT schutten gedaan werden en toen gingen de sluisdeuren aan de andere kant open, DIT was je laatste, allerlaatste schut.

Dat zag ik en dacht daaraan toen ik op je verjaardag even op een bank zat vlak bij je en de Kapel zag jouw laatste sluis. Dag jongen, dag zwerfkei, dag kerel.

14/09.74.

A. VERBURG
NOORDERGRAVENKADE 103^A
ROTTERDAM
TEL. 652 1185